

A történelem megismétli önmagát. Nemzeti nagy tragédiánk — Mohács, Nagymajtény, Világos — azt igazolják, hogy az elbukást mindig a győzők fékevesztett megtorlása követi. Így vagyunk most is. Az uralkodó többség támadásai, megaláztatásai közepette kell küzdenünk elvett egyházi vagyonunk, iskoláink, kulturális intézményeink visszaszerzéséért, megtartásáért.

De a történelem tanulsága az is, hogy minden elbukásból van fel-támadás, mindig akadnak Berde Mózsák, akik a felemelkedés harcosaivá válnak.

Még mindannyian hatása alatt állunk a lelkészavatás lelket melengető processzusának. A felavatott ifjú lelkészek, egyházunknak és népünknek felesküdt katonái, mit vihetnének innen értékesebbet új életbe induló útjukra, mint Berde Mózes életének tanulságát, amit Vörösmarty Mihály így fogalmazott meg örök értékű szép soraiban: „Gondolj mérészet és nagyot, / És tedd rá éltedet: / Nincs veszve bármi sors alatt / Ki el nem csüggedett.“

Ezzel az érzéssel és elhatározással vállalják a feltámadás szent harcát, mert csak így válhatnak, Erdély szívében, Egyházunk és népünk megtartó erőivé.

Isten áldása kísérfje nemes harcukat.

ESZMÉK GONDOLATOK

A minőség azáltal, hogy van, győz. *(Németh László)*

Hiszek hitetlenül Istenben, / Mert hinni akarok. / Mert soha nem volt így rászorulva / Sem élő, sem halott. *(Ady Endre)*

Nem emel föl már senki sem, / belenehezültem a sárba. / Fogadj fiadnak, Istenem, / hogy ne legyek kegyetlen árva. *(József Attila)*

Testvér, ne fogadd el az életet úgy, ahogyan az emberek nyújtják. Ismételd szüntelenül: csak rajtam múlik. Csak a gyáva nyugszik bele abba a rosszba, ami az embertől függ. *(André Gide)*

Mikor lehet, örülni kell, s túrni panasz és jajgatások nélkül, amit meg nem változtathatunk. *(Kazinczy Ferenc)*

A boldogság és az eszmény titka: örömmel végezni azt, ami kötelességünk. *(A. Huxley)*

Csak magunkban van a hiba, de egyszersmind magunkban van a feltámadási erő. *(Széchenyi István)*

Embértársait csak az szolgálhatja, aki minden erejéből szolgálja Istent. *(Kodolányi János)*

A jellem, amely megismeri az emberben az istenit, erősebb, mint a sors. *(Márai Sándor)*

Az egyház csak akkor egyház, ha másokért van. *(Dietrich Bonhoeffer)*

Az események romboló szele / Nem fú jelenleg, és a porszemek /
Nyugton hevernek biztos helyükön; / De ha föltámad a szél, mielőtt /
Eggyé olvadnánk: el-szétszór örökre. / A nagyvilágnak minden részibe. /
És soha többé nem leljük meg egymást. / Iparkodjunk. A század viselő, /
Születni fognak nagyszerű napok, / Élet-halálnak vészes napjai. *(Illyés Gyula)*

Aki a gyermeket szereti, Istent félti. Mert a gyermek teremti a jövődőt. *(Juhász Gyula)*

Ma sem volt könnyű élni, / Nem lesz könnyű sosem. / De érdemes volt! s mindig / érdemes lesz — hiszem. *(Váci Mihály)*

A jó cselekedet jutalma abban áll, hogy azt megcselekedtük. *(Emerson)*

A panaszkodásra bő szókincsünk van. A vigasztalásra erőtlén, sápadt pár szavunk. *(Hankiss János)*

Amint kezdettől fogva az igazság szeretője voltam, úgy ezután is az akarok lenni és tehetségem szerint követni az Isten tiszta igéjét. Ha pedig valamiben tévedtem volna, akik Isten igéjéből igazabbat mutatnak, megköszönöm és követni őket nem szégyenlem. *(Dávid Ferenc)*

Élni a hó alatt is lehet, / de csattogó szélben érdekesebb. *(Farkas Arpád)*

EGYHÁZI ÉLET – HÍREK

Egyházi Képviselő Tanács

1992. november 19-én tartotta negyedik évnegyedi gyűlését. Tárgysorozatán szereplő fontosabb ügyek voltak: unitárius szeminárium 9. osztály megnyitása az 1993/1994. tanévben Kolozsváron a „Brassai Sámuel“ líceum és Székelykeresztúron az „Orbán Balázs“ gimnázium épületében; Misszió, Lelkészképesítő, Szakvizsga és a Nyugdíjintézet Vezető tanácsának jegyzőkönyvei; jelentések a Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet oklándi konferenciájáról, az unitárius Nőszövetség kolozsvári nagygyűléséről, az IARF-Unitárius Világszövetség franciaországi „Albert Schweitzer“ konferenciájáról; az Egyházi Képviselő Tanács és Nyugdíjintézet általános jelentése az 1991—1992. évi működéséről; az Egyházi Központ és Nyugdíjintézet 1993. évi költségvetésének megállapítása; végül véleményezte az 1992. december 2—3. napjain tartott Zsinati Főtanács tárgysorozatán szereplő ügyeket.

Zsinati Főtanács

1992. december 2—3. napjain tartotta ülését a magyarsárosi egyházközösségben. Tárgysorozatán szerepeltek: Jenei Dezső főgondnok elnöki megnyitója; a püspöki, az Egyházi Képviselő Tanács és a Nyugdíjintézet általános jelentése 1991—1992 évről; az egyházköri választások jóváhagyása; tiszteletbeli címek adományozása; Szentegyháza filiának önálló egyházközösséggé alakulása, valamint a szásznádasi és nyárádszeredai leányegyházközösségek társegyházközösséggé alakulása; választások, valamint lelkészavatás.

Zsinati Főtanács az 1991—1994 évek hátralevő ciklusára főgondnoknak Gálfalvi Sándor székelykeresztúri egyháztagot, főtanácsai tagnak Török Áron sepsiszentgyörgyi lelkészt és a Pénzügyi Bizottság tagjául Durugy Lóránt kolozsvári egyháztagot választotta meg.

A december 3-i istentisztelet keretében a Zsinati Főtanács négy lelkészt avatott fel: Fekete Levente sepsiköröspataki, Léta Sándor petrozsényi, Fóris F. Zoltán újszékelyi és Kelemen Levente oklándi lelkészt. A felavatott lelkészek nevében Fekete Levente mondott beszédet.

Az E. K. Tanács által valláserkölcsi tankönyv írására meghirdetett pályázatra beérkezett „Több világosságot“ jellegű pályamunkát, a bíráló bizottság javaslatára, Zsinati Főtanács 25 000 lej pályadíjban részesítette, szerzője dr. Rezi Elek.